

§ 6. 1. Prezydium WRN w zestawieniach dotyczących czynów społecznych określa przewidywaną działalność w tym zakresie i ustala zakres rzeczowy i wartość tych czynów. W razie gdy przy realizacji czynów społecznych potrzebna jest pomoc Państwa, należy w zestawieniach odrębnie określić zakres i wysokość nakładów tej pomocy. Zestawienia powinny być sporządzane z zachowaniem podziału czynów społecznych określonego w § 1, z tym że czyny społeczne nie wymienione w § 1 należy ująć odrębnym zestawieniem jako „inne czyny społeczne”.

2. Zestawienia prezydiów WRN w odpowiednich wycinkach są przesyłane właściwym ministrom dla uzgodnienia zakresu i wysokości pomocy Państwa.

3. Prezydium WRN całość zestawień przysyła do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministerstwa Finansów.

§ 7. Czyny społeczne o charakterze inwestycyjnym, jak również pomoc Państwa w realizacji tych czynów powinny być realizowane w ramach przepisów o inwestycjach pozalimitowych.

§ 8. Zobowiązuje się właściwych ministrów do udzielania pomocy w przygotowaniu i realizacji czynów społecznych dotyczących działalności gospodarczej objętej ich zakresem działania. W szczególności pomocą tą powinny być objęte czyny drogowe, melioracyjne, czyny społeczne w zakresie budowy

i remontów szkół, świetlic, urządzeń sportowych, budynków mieszkalnych, żłobków i zakładów służby zdrowia.

§ 9. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyda ramowe przepisy regulujące:

- 1) tryb i zakres udzielania przez Państwo pomocy w organizowaniu i realizacji czynów społecznych,
- 2) tryb i zasady finansowania czynów społecznych,
- 3) przygotowanie dokumentacji dla potrzeb czynów społecznych z uwzględnieniem jak najdalej idących ulg, zwolnień i uproszczeń,
- 4) kontrolę realizacji czynów społecznych.

Przepisy, o których mowa w pkt 2, Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyda łącznie z Ministrem Finansów.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i zainteresowanymi ministrami wyda przepisy, wprowadzające uproszczoną ewidencję realizacji czynów społecznych.

§ 10. Prezydium rad narodowych powinny dopilnować, aby realizacja czynów społecznych nie wpływała ujemnie na pełną realizację obowiązkowych świadczeń ludności w naturze.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

32

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 3 stycznia 1956 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia wykroczeń, za które organy Milicji Obywatelskiej upoważnione są do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 454) oraz w związku z § 3 zarządzenia nr 5 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad i trybu wydawania organom Milicji Obywatelskiej upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w postępowaniu mandatowym (Monitor Polski Nr A-9, poz. 85) i § 1 ust. 1 pkt 3 lit. b) uchwały nr 823a Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1954 r. o zakresie działania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz jego organów terenowych (Monitor Polski z 1955 r. Nr 8, poz. 83) zarządza się, co następuje:

§ 1. W ust. 1 załącznika do zarządzenia nr 87 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1952 r. w sprawie ustalenia wykroczeń, za które organy Milicji Obywatelskiej upoważnione są do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu kar-

nego (Monitor Polski Nr A-45, poz. 635), po wyrazach: „zaniechanie przez właściciela nieruchomości dostosowania zbiorników do śmieci do wymagań obowiązujących przepisów” dodaje się wyrazy:

„ — zaniechanie przez właściciela nieruchomości, osobę reprezentującą prawa właściciela w stosunku do nieruchomości lub też osobę sprawującą jej zarząd (w tym dozorcę i sprzętacze) obowiązku utrzymania porządku i czystości ulic (połowy jezdni) i chodników, usuwania z nich błota, śniegu i lodu oraz posypywania chodników szorstkimi materiałami w czasie gołolędzi i czyszczenia rynsztoków w celu umożliwienia odpływu wody”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *Z. Sznek*

33

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 3 grudnia 1955 r.

w sprawie zaszeregowania do grup uposażenia nauczycieli języków obcych w szkołach wyższych.

Na podstawie § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1954 r. w sprawie uposażenia zastępców profesora zatrudnionych w szkołach wyższych, Polskiej Akademii Nauk i podległych jej placówkach naukowych oraz osób pełniących funkcje pracowników nauki, nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu w szkołach wyższych (Dz. U. Nr 42, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie ma zastosowanie do nauczycieli języków obcych zatrudnionych w szkołach wyższych, podległych Ministrom: Szkolnictwa Wyższego, Kultury i Sztuki, Oświaty, Zdrowia, Spraw Zagranicznych, Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Kinematografii.

§ 2. 1. Przy powołaniu do pracy przyznaje się nauczy-

cielom języków obcych zatrudnionym w szkołach wyższych uposażenie grupy 4 K.

2. Uposażenie grupy 3 K można przyznać przy powołaniu do pracy nauczycielowi języka obcego, który:

- a) posiada wyższe studia II stopnia lub równorzędne z danej filologii i co najmniej 5-letnią praktykę pedagogiczną w zakresie wykładanej filologii w szkołach wyższych lub średnich bądź
- b) złożył egzamin kwalifikacyjny ze znajomości oraz metodyki nauczania wykładanego języka, przewidziany w §§ 2 i 3 uchwały nr 144 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 1953 r. w sprawie określenia kwalifikacji wymaganych od nauczycieli języków obcych zatrudnionych w szkołach wyższych (Monitor Polski Nr A-24, poz. 281), i posiada co najmniej 5-letnią praktykę pedagogiczną wykładanego języka obcego.

3. Uposażenie grupy 2 K można przyznać przy powołaniu do pracy nauczycielowi języka obcego, który spełnia warunki wymienione w ust. 2, z tym iż posiada co najmniej 7-letnią praktykę, a ponadto wykazał się wybitnymi osiągnięciami w

pracy dydaktycznej lub w zakresie doskonalenia metod nauczania danego języka (podręczniki, skrypty).

§ 3. Nauczycieli języków obcych zatrudnionych w szkołach wyższych w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia zaszeregowuje się do grup uposażenia stosując zasady określone w § 2.

§ 4. 1. Nauczyciel języka obcego może awansować do wyższej grupy uposażenia według uznania władzy przełożonej (rektora szkoły wyższej) przy zastosowaniu zasad określonych w § 2.

2. Przyznanie wyższej grupy uposażenia może nastąpić najwcześniej z dniem pierwszym miesiąca następującego po spełnieniu warunków, od których zależy wyższa grupa uposażenia.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. H. Golański

34

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 10 stycznia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 11 grudnia 1953 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych terenów do bażantarni, zwierzynców oraz rezerwatów.

Na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 300 i z 1955 r. Nr 18, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 11 grudnia 1953 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych terenów do bażantarni, zwierzynców oraz rezerwatów (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-113, poz. 1479 i z 1955 r. Nr 120, poz. 1588) w części dotyczącej zwierzynców pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) „Lekowo”, o powierzchni 3392 ha, położony na terenie gromady Pniewo-Czeruchy w powiecie ciechanowskim,

województwie warszawskim, obejmujący całe Leśnictwo Lekowo Nadleśnictwa Ciechanów oraz przyległe tereny polne i leśne; granice zwierzynca mają przebieg następujący: od wsi Pniewo Wielkie granica biegnie torem kolejowym do wsi Pawłowo, skąd skręca na południe i biegnie drogą wiodącą przez Rajmundowo, Modelkę, Unikowo, Sułkowo Polne, Budy Sułkowskie, Sułkowo Borowe do Pniewa Wielkiego;”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: J. Dąb-Kocioł

35

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 10 grudnia 1955 r.

w sprawie rozszerzenia obowiązku świadczenia usług transportowych.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 r. w sprawie świadczenia usług transportowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 49, poz. 359 i z 1953 r. Nr 43, poz. 214) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek świadczenia usług transportowych rozszerza się na dowóz drużyn roboczych i materiałów do odgar-

niania śniegu oraz usuwania oblodzenia dróg publicznych, jak również na wywóz śniegu — w okresie do dnia 31 marca 1956 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: J. Rustecki